

JUDITH

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1] Hebreeuwse naam (soms ook Jehudit; vgl. mannelijke vorm Juda of Jehuda) = 'vrouw uit Juda'; 'Joodse (in de zin van: gelovige Joodse vrouw)'

Deze verklaring is de meest waarschijnlijke; er zijn echter nog enkele andere mogelijk

2] Van Germaanse oorsprong

2.1 Afkomstig van het Germaanse woord 'jutta' = 'strijd';

2.2 Afgeleid van Germaanse stam '-gud' wat 'god' of 'goed' betekent; vgl. namens als Gudrun, Gudula (= Goedele) enz.

2.3 Afkomstig van 'guda' of 'guta' = 'goed';

2.4 Afkomstig van 'eutha-': 'kind', 'nakomeling'

2.5 Verbastering van Yvette, afkomstig van Yvo.

Omdat deze namen zo op elkaar leken, werden ze vooral in de middeleeuwen met elkaar verward en door elkaar heen gebracht.

*

Judith van Israël; heldin; † ca 650 vóór Chr.; Feest 7 september.

Over haar wordt verteld in het bijbelboek Judith. Dat is één van de boeken die door de protestanten niet en door de katholieken wel als een echt bijbelboek wordt beschouwd.

Het verhaal vertelt hoe de stad Bethulië ten tijde van Nebukadnessar belegerd werd door de Assyriërs. Het machtige, onafzienbare leger stond onder aanvoering van Holofernes. Hij had de inwoners van de stad van de buitenwereld afgesneden. Ze hadden geen water of voedsel meer. De mensen waren uitgeput en de wanhoop nabij. Maar Judith sprak hun moed in. Ze had een list bedacht. Ze zou haar mooiste kleren aantrekken en zo naar het kamp van de vijand gaan. Dan zou ze toenadering zoeken met Holofernes. Ze hem zogenaamd vertrouwelijk in zijn oor fluisteren, wat hij het beste kon doen om de stad te veroveren. Daarbij zou ze hem allerlei lieve woordjes zeggen en zachtjes door zijn haren strijken. En dat deed ze. De inwoners stonden haar op de muren rond de stad na te kijken met bewondering in het hart. Ze zagen haar tenslotte tussen de tenten van de vijandelijke soldaten verdwijnen. Nu was het verder afwachten. Wat was ze precies van plan? Dat wist eigenlijk niemand.

Intussen had Judith toestemming gekregen om bij Holofernes naar binnen te gaan. Stramme soldaten hielden streng de wacht voor zijn ingang. Niemand kon er zomaar in of uit. Het ging precies zoals ze had gehoopt. Holofernes luisterde naar haar zogenaamde verraad, naar haar lieve woordjes en door die zachte vingers in zijn haar. Hij liet voor haar een feestmaal klaarmaken. Daar werd veel, heel veel wijn bij gedronken. Dat wil zeggen door hem. Door haar niet. Langzamerhand werd Holofernes helemaal dronken en viel volkomen laveloos in slaap. Daar lag hij nou voor Judith's ogen, languit uitgeteld, knock-out als een verslagen bokser. Dat was het moment waarop ze had gewacht. Ze zocht in de tent naar Holofernes' zwaard en sloeg hem in één venijnige houw het hoofd af. Dat verborg zij in haar gewaden. Nu moest ze nog ongemerkt langs de wachters zien te komen. "Hij slaapt" zei zij "laat hem maar lekker liggen; dat heeft hij wel verdiend!" knipoogde zij. De soldaat begreep het, knipoogde terug en bleef trouw op zijn post. Nu snelde zij naar de stad terug. Daar toonde zij haar trofee aan haar medebewoners. Die begonnen te juichen en te dansen. Ze deden nog in diezelfde nacht nog een uitval in het vijandelijke kamp. Daar was niemand om bevelen te geven; dus ieder liep elkaar in de weg. Tenslotte zochten de soldaten een goed heenkomen in de woestijn.

Door deze moedige daad wordt zij tot op de dag van vandaag in Israël beschouwd als nationale heldin. Zij wordt meestal afgebeeld met het afgeslagen hoofd van Holofernes in de ene en het zwaard in de andere hand.

*

Er is in het Oude Testament nog een **Judith van Edom**; vrouw van Esau; † **ca 1700 vóór Chr.** (Genesis 26,34-35): "Toen Esau veertig jaar was, huwde hij Jehudit, de dochter van de Hethiet Beëri; en Basemat, de dochter van de Hethiet Elon. Deze vrouwen waren een kwelling voor Isaak en Rebekka." Dat waren Esau's vader en moeder. Dat is alles over deze Judith.